

شماره: ۱۶/۱۲۳۳/۱۳۸۲۸

تاریخ: ۹۰/۱۱/۱۲

پیوست:

بتسلی

جمهوری اسلامی ایران
شورای اسلامی شهر تهران

جناب آقای دکتر محمدباقر قالیباف

شهردار محترم تهران

سلام علیکم

طرح اصلاحیه مصوبه « مجوز اخذ عوارض حق الارض در شهر تهران » که با امضای سه نفر از اعضای شورای اسلامی شهر تهران شامل: ۱- آقای رسول خادم، ۲- خانم پروین احمدی نژاد و ۳- آقای حسن بیادی با قید دوفوریت ارائه و به شماره ۱۶۰/۱۵۲۴۶ به تاریخ ۹۰/۱۱/۹ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران ثبت و در چهارصد و سی و هفتمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران منعقد به تاریخ یکشنبه نهم بهمن ماه سال ۱۳۹۰ اعلام وصول شده و بررسی دوفوریت آن در ردیف دوم دستور چهارصد و سی و هشتمین جلسه علنی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به شماره ۱۶۰/۱۳۶۱۶ به تاریخ ۹۰/۱۱/۹ قرار گرفته و در جلسه مزبور که با حضور نمایندگان محترم شهرداری تهران و یازده نفر از اعضای شورای اسلامی شهر تهران در روز سه شنبه یازدهم بهمن ماه سال ۱۳۹۰ در محل تالار شورا و به صورت رسمی منعقد شد مفاد آن مطرح و پس از توضیحات امضاء کنندگان طرح و مذاکرات انجام شده در خصوص دوفوریت بررسی طرح مذکور اخذ رأی انجام شد که اتفاق آرای موافق (یازده رأی) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر در جلسه در زمان رأی گیری (یازده نفر) را احراز نمود، متعاقباً کلیات طرح مذکور مطرح و پس از مذاکرات انجام شده، کفایت مذاکرات اعلام و در خصوص مفاد آن مشتمل بر ماده واحده اخذ رأی انجام شد که به اتفاق آرای موافق (یازده رأی) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر در جلسه در زمان رأی گیری (یازده نفر) به تصویب رسید.

به پیوست متن مصوبه مزبور را جهت آگاهی و اقدام، ایفاد و ابلاغ می نماید.

بدیهی است وفق ماده هشتادم (۸۰) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات قانونی بعدی آن، مصوبه مزبور در صورتی که تا دو هفته پس از تاریخ ابلاغ مورد اعتراض مسئولین ذیربط قرار نگیرد لازم الاجرا خواهد بود. / م ۲۶۶/۳۱۳۱

با احترام

مهدی چمران
رئیس شورای اسلامی شهر تهران

۹۰/۱۱/۱۲

رونوشت:

- جناب آقای مصطفی محمدنجار وزیر محترم کشور جهت استحضار و دستور بررسی و تأیید.
- رئیس محترم مجمع نمایندگان استان تهران در مجلس شورای اسلامی جهت استحضار و ابلاغ به نمایندگان محترم مردم تهران.
- استاندار محترم تهران جهت استحضار.
- فرماندار محترم تهران جهت استحضار.
- رئیس محترم شورای اسلامی استان تهران جهت استحضار.
- روسای محترم کمیسیون های اصلی شورای اسلامی شهر تهران جهت استحضار و رویت دیگر اعضای محترم آن کمیسیون ها.
- اداره فن آوری اطلاعات شورای اسلامی شهر تهران جهت درج در پایگاه اینترنتی شورا.
- دفتر هیئت رئیسه و مصوبات (۲۶۶ ط).

نشانی: ضلع جنوبی پارک شهر، خیابان بهشت، جنب شهرداری تهران، تلفن: ۵۵۸۱۱۱۱۰ نمابر: ۵۵۸۱۲۰۹۳ صندوق پستی: ۱۱۳۶۵/۴۳۸۹

توسط توماسین اداری ارسال شد

دب خان شهر

جمهوری اسلامی ایران
رأی اسلامی شهر تهران

مصوبه

شماره:

تاریخ:

۱۹۷۷

پست:

متن مصوبه

" اصلاحیه مصوبه مجوز اخذ عوارض حق الارض در شهر تهران - تصویبی در دویست و پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی - عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ سه شنبه سیزدهم بهمن ماه سال ۱۳۸۸ - ابلاغی به شماره ۱۷۶۵۹/۱۳۸۰/۱۶۰ به تاریخ ۸۸/۱۱/۲۵ "

(مشتمل بر ماده واحد)

مصوب چهارصد و سی و هشتمین جلسه رسمی - علنی - عادی
شورای اسلامی شهر تهران (دوره سوم)
به تاریخ سه شنبه یازدهم بهمن ماه
سال ۱۳۹۰
(۹۰/۳/۴۳۸/۲)

این مصوبه در پایگاه اینترنتی شورای اسلامی شهر تهران به نشانی WWW.Shora-tehran.ir قابل دسترسی است.

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

شماره:

تاریخ:

۱۶۴۴

پیوست:

ماده واحده :

در اجرای تبصره‌ی اصلاحی ذیل ماده هفتاد و هفتم (۷۷) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و الحاقات بعدی آن و با توجه به این که وزیر محترم کشور طی نامه به شماره ۲۱۵۲۱۸/۳ به تاریخ ۸۸/۱۲/۲۷ اجرای مصوبه « مجوز اخذ عوارض حق الارض در شهر تهران » - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۳۸۰/۱۷۶۵۹ به تاریخ ۸۸/۱۱/۲۵ را تا زمان بررسی مسکوت اعلام نموده‌اند و با توجه به نامه شماره ۱۶۱۴۶۸/۳۴ به تاریخ ۹۰/۱۰/۲۱ جانشین معاون هماهنگی امور عمرانی و مدیرکل امور شوراها و شهرداری‌های وزارت کشور جهت بررسی و اتخاذ تصمیم در خصوص مصوبه صدرالذکر و حسب هماهنگی‌ها و توافقات انجام شده مبنی بر اصلاح مصوبه فوق‌الذکر، در اجرای منویات مقام عالی وزارت کشور متن مصوبه « مجوز اخذ عوارض حق الارض در شهر تهران » - تصویبی در دویست و پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی - عادی شورای اسلامی شهر تهران منعقد به تاریخ ۸۸/۱۱/۱۳ - ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۳۸۰/۱۷۶۵۹ به تاریخ ۸۸/۱۱/۲۵ به شرح ذیل اصلاح، تکمیل و جایگزین آن می‌شود.

"ماده واحده"

به استناد تبصره یکم (۱) ذیل ماده پنجاهم (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۱۲/۱۷ مجلس شورای اسلامی به شهرداری تهران اجازه داده می‌شود، از ابتدای سال ۱۳۹۱ عوارض حق الارض را بصورت سالیانه و بر اساس طول شبکه‌های احداث شده موجود و توسعه آتی و تجهیزات منصوبه (زیرزمینی، سطح زمین و هوایی) از شرکت‌های استفاده‌کننده (مخابرات، گاز، آب، فاضلاب، برق) به شرح ذیل اخذ نماید:

الف) فرمول محاسبه شبکه‌های موجود و احداثی

$$T = \frac{L \times M \times \Delta}{100}$$

T = عوارض سالیانه

M = میانگین قیمت یک مترمربع آخرین دفترچه ارزش معاملاتی املاک موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات‌های مستقیم که فعلاً مبلغ ۲۵۰,۰۰۰ ریال می‌باشد. (بدیهی است در صورت تغییر قیمت‌های مندرج در دفترچه ارزش معاملاتی در سالهای آتی میانگین مذکور پس از تصویب شورای اسلامی شهر ملاک عمل خواهد بود).

L = طول شبکه موجود (مقیاس متر)

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

شماره:

تاریخ:

۱۹۴۴

پیوست:

(ب) فرمول محاسبه تجهیزات منصوبه

$$T = S \times 2P$$

$$T = \text{عوارض حق الارض سالیانه}$$

$$P = \text{قیمت یک مترمربع دفترچه ارزش معاملاتی املاک موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات‌های مستقیم}$$

$$S = \text{سطح اشغال تجهیزات موجود و یا احداثی در آتی (حداقل یک مترمربع)}$$

تبصره یکم (۱)

به منظور حمایت و تشویق در احداث کانال‌های مشترک تأسیسات شهری موضوع قانون اصلاح قانون احداث کانال (تونل) مشترک تأسیسات شهری مصوب ۱۳۸۹/۴/۱۵ مجلس شورای اسلامی در صورتی که هر یک از شرکت‌های موضوع ماده واحده تأسیسات خود را از معابر به تونل‌های مشترک شهری منتقل نمایند از زمان انتقال، مشمول عوارض این مصوبه نخواهند شد.

تبصره دوم (۲)

شرکت انتقال و توزیع نیروی برق تهران بزرگ به منظور فراهم آوردن زمینه‌های انتقال شبکه‌های هوایی به زیرسطحی از موضوع عوارض این مصوبه به مدت سه سال مستثنی بوده و از ابتدای سال ۱۳۹۴ آن بخش از شبکه‌هایی که به زیرسطح انتقال نیافته‌اند مشمول عوارض موضوع این مصوبه خواهند بود.

تبصره سوم (۳)

عوارض موضوع این مصوبه صرفاً شامل اراضی، فضاها، اماکن و معابر عمومی موضوع قسمت دوم ماده چهل و پنجم (۴۵) آیین‌نامه مالی شهرداری‌ها مصوب سال ۱۳۴۶ مجلس خواهد بود.

تبصره چهارم (۴)

شهرداری تهران موظف است کلیه درآمدهای حاصل از اجرای این ماده واحده را همراه با سایر اعتبارات موضوع قانون احداث کانال‌های مشترک تأسیسات شهری مطابق برنامه‌های مصوب سالیانه به منظور احداث کانال‌های مشترک تأسیسات شهری هزینه نماید.

تبصره پنجم (۵)

شهرداری تهران موظف است به منظور اطلاع‌رسانی عوارض اجتماعی، زیست‌محیطی و بهداشتی برخی از خدمات شرکت‌های بهره‌برداری‌کننده صدرالذکر را بررسی و گزارش لازم را حداکثر ظرف مدت شش (۶) ماه از تاریخ ابلاغ این مصوبه به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نمایند. ۲۶۶/۳۱۳۱ م/۱۰

تاریخ: ۱۳۸۰

شماره:

پوست:

فلا تهبوا الهوي أن تبدلوا النامه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۱۶۰

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۲/۳/۶

کلاس پرونده: ۱۰۷۰/۹۱

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال مصوبه شماره ۹۰/۳/۴۳۸/۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران

گردش کار: شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران به موجب دادخواستی، ابطال مصوبه شماره ۹۰/۳/۴۳۸/۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته توضیح داده است که:

"احتراماً، به جهات مشروح آتی الذکر استدعای ابطال مصوبه شماره ۹۰/۳/۴۳۸/۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران را دارد ماده ۴ قانون مدنی معرّج است به این که اثر قانون نسبت به آینده و قانون نسبت به ماضی خود اثر ندارد و قسمت اخیر تفسیر ماده واحده قانون انجام لوله کشی آب و فاضلاب شهر تهران مصوب ۱۳۳۰/۳/۷ مقرر می دارد: «... تعیین آنچه زمین برای مسیر لوله کشی آب و حریم آن مطابق تشخیص فنی به تصدیق هیأت سابق الذکر لازم است مجاناً و بلاعوض برای اداره لوله کشی و فاضلاب تهران مورد حقوق ارتفاقی قرار خواهد گرفت بر این اساس اولاً: مصوبه شورای اسلامی شهر تهران نمی تواند برخلاف نص صریح قانون باشد بنابراین درخواست شهرداری تهران دایر بر وصول و دریافت حق الارض از شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران فاقد وجهت قانونی است زیرا تصرفات شرکت شاکی با مجوز قانون و دارای حقوق مکتسبه حقوق ارتفاقی است. ثانیاً، اصل چهارم قانون اساسی معرّج است به این که، «هیچ کس نمی تواند اعمال حق خویش را وسیله اضرار به غیر یا تجاوز به منافع عمومی قرار دهد» این اصل منتهی از حدیث شریف نبی (ص) است، «لا فساد فی الارض» و الاسلام»

بر این اساس دریافت حق الارض از شرکت شاکی در نهایت موجب تضییع حقوق بیشتر بر مصرف کنندگان و خصوصاً اکثریت اقران جامعه خواهد شد زیرا هزینه اضافه شده را از خانواده ها دریافت می کنند که موجب بالا رفتن قیمت این نوع خدمات در جامعه شده و مستقیماً به زیان خانواده ها خواهد بود و سبب افزایش قیمت تمام شده می شود

FROM : ABFAS

FAX NO. : 88966261

Sep. 27 2012 09:15PM P2

۱۳۸۰

تاریخ:

شماره:

پرونده:

فَلَا تُظْلَمُوا فِي شَيْءٍ

بِإِسْمِهِ

به علاوه تامین آب سالم و بهداشتی و شرب آن بقاء حیات است، لذا به استناد اصل ۴۰ قانون اساسی ابطال آن مورد تقاضاست.

مثن مصوبه شماره ۹۰/۳/۴۳۸/۲ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای شهر تهران به قرار زیر است:

" ماده واحده:

در اجرای تبصره اصلاحی ذیل ماده ۷۷ قانون تشکیلات، وظائف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و الحاقات بعدی آن و با توجه به این که وزیر کشور طی نامه شماره ۲۱۵۲۱۸/۳ - ۱۳۸۸/۱۲/۲۷ اجرائی مصوبه « مجوز اخذ عوارض «حق الارض در شهر تهران» ابلاغی به شماره ۱۳۸۸/۱۱/۲۵ - ۱۶۰/۱۳۸۰/۱۷۶۵۹ را تا زمان بررسی مسکوت اعلام کرده اند و با توجه به نامه شماره ۱۳۹۰/۱۰/۲۱ - ۱۶۱۳۶۸/۳۳ جانشین معاون هماهنگی امور عمرانی و مدیرکل امور شوراها و شهرداریهای وزارت کشور جهت بررسی و اتخاذ تصمیم در خصوص مصوبه صدرالذکر و حسب هماهنگیها و توافقات انجام شده مبنی بر اصلاح مصوبه فوق الذکر، در اجرای مودیات مقام عالی وزارت کشور مثن مصوبه « مجوز اخذ عوارض «حق الارض در شهر تهران» تصویبی در دویست و پنجاه و هفتمین جلسه رسمی - علنی - عادی شورای اسلامی شهر تهران منعقد به تاریخ ۱۳۸۸/۱۱/۱۲ ابلاغی به شماره ۱۶۰/۱۳۸۰/۱۷۶۵۹ - ۱۳۸۸/۱۱/۲۵ به شرح ذیل اصلاح تکمیل و جایگزین آن می شود.

ماده واحده

به استناد تبصره ۱ ذیل ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۱۲/۱۷ مجلس شورای اسلامی به شهرداری تهران اجازه داده می شود، از ابتدای سال ۱۳۹۱ عوارض حق الارض را به صورت سالیانه و بر اساس طول شبکه های احداث شده موجود و توسعه آتی و تجهیزات منصوبه (زیر زمینی، سطح زمین و هوایی) از شرکتهای استفاده کننده (مخابرات، گاز، آب، فاضلاب، برق) به شرح ذیل اخذ نماید.

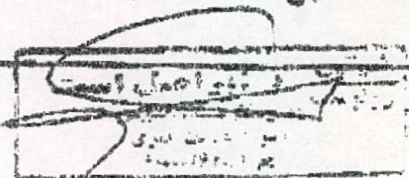
الف. فرمول محاسبه شبکه های موجود و احداثی

$$T = \frac{L \times M \times 6}{100}$$

T = عوارض سالانه

M = میانگین قیمت یک مترمربع آخرین دفترچه ارزش معاملاتی املاک موضوع ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم که فعلاً مبلغ ۲۵۰/۰۰۰ ریال است. (پانصدین است در صورت تغییر قیمت های مندرج در دفترچه ارزش معاملاتی در

شماره ۱۳۸۸/۱۱/۲۵ - ۱۶۰/۱۳۸۰/۱۷۶۵۹

FROM : ABFAS

15A

FAX NO. : 88966061

Sep. 27 2012 09:15PM F3

تعارف:

شماره :

2. *Unpublished Manuscript*

فلا تشبهوا الهوى أن تعملوا
بالنمامه

سالهای آتی میانگین مذکور پس از تصویب شورای اسلامی شهر سیلاک عمل خواهد بود.

۱. طول شبکه موجود (مقیاس متر)

ب. فرمول محاسبه تجهیزات منصوبه

T-SXP

$T =$ موارد طبق الارض سالانه

P- قیمت یک مترمربع دفترچه ارزش معاملاتی املاک موضوع ماده ۶۴ قانون مالیاتهای مستقیم

5- سطح اشغال تجهیزات موجود و یا احداثی در آنی (مضامین یک مترمربع)

تبصره ۱: به منظور حمایت و تشویق در احداث گانهای مشترک تأسیسات شهری موضوع قانون اصلاح قانون احداث گانال (تول) مشترک تأسیسات شهری مصوب ۱۳۸۹/۴/۱۵ مجلس شورای اسلامی در صورتی که هر یک از شرکتهای موضوع ماده واحده تأسیسات خود را از معابر به تونلهای مشترک شهری منتقل نمایند از زمان انتقال، مشمول عوارض این مجموعه نخواهند شد.

تیمبره ۱۲ شرکت انتقال و توزیع نیروی برق تهران بزرگ به منظور فراهم آوردن زمینه های انتقال شبکه های هوایی به زیرسطحی از موضوع عوارض این مصوبه به مدت سه سال مستثنی بوده و از ابتدای سال ۱۳۹۴ آن بخش از شبکه هایی که به زیر سطح انتقال یافته اند مشمول عوارض موضوع این مصوبه خواهند بود.

تجبرده ۳، عوارض موضوع این مصوبه سرافا شامل اراضی، فضاهای اماکن و معابر عمومی موضوع قسمت دوم ماده ۴۵ آیین نامه مالی شهرداریها مصوب سال ۱۳۴۶ مجلس خواهند بود.

تیمبره ۴: شهرداری تهران موظف است کلیه درآمدهای حاصل از اجرای این ماده واحده را همراه با سایر اختیارات موضوع قانون احداث کانالهای مشترک تأسیسات شهری مطابق برنامه های مصوب سالانه به منظور احداث کانالهای مشترک تأسیسات شهری هزینه نماید.

تجربه ۵: شهرداری تهران موافق است به منظور اطلاع رسانی موارد اجتماعی، زیست محیطی و بهداشتی برخی از خدمات شرکت‌های بهره‌برداری کننده صندوق‌ها را بررسی و گزارش لازم را حداکثر ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ این مصوبه به شورای اسلامی شهر تهران ارائه نمایند.

در پاسخ به شکایت شماکی شورای اسلامی شهر تهران به موجب نامه شماره ۱۶۰/۱۶۹۴۳-

۱۳۹۱/۱۲/۲۶ توضیح داده است که

۱۰۰۰۰/۷۹۰/۱۰۰۰
 ۱۰۰۰۰/۷۹۰/۱۰۰۰
 ۱۰۰۰۰/۷۹۰/۱۰۰۰

FROM : ABFAS

۱۳۸ -

FAX NO. : 89966261

Sep. 27 2012 09:15PM P4

تاریخ:

شماره:

پیوست:

فلا تظفروا الهوى ان تظفروا للمعامه

"احتراماً، عطف به پرونده کلاسه ۱۰۷۰/۹۱ موضوع مکاتبه مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۵ مدیریت دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ثبت شده به شماره ۱۶۰/۲۰۲۵۸-۱۳۹۱/۱۰/۶ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران در خصوص ارسال نسخه دوم دادخواست شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران به خواسته «ابطال مصوبه شماره ۹۰/۳/۳۳۸/۲-۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران» مراتب ذیل را در رد خواسته یاد شده به استحضار می‌رساند:

۱- مستندات قانونی وضع عوارض

- ۱-۱- همان گونه که مستحضرید، حسب مندرجات بند ۱۶ ماده ۷۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن، «تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن» در صلاحیت شورای اسلامی شهر است.
- ۱-۲- بر مبنای متن تبصره ۱ ذیل ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، مفهوم مخالف متن این ماده، وضع عوارض محلی که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده بر عهده شورای اسلامی شهر و بخش است.
- ۱-۳- بر مبنای ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مفایر این قانون لغو شده است.
- ۱-۴- با توجه به مراتب معروضه فوق ملاحظه می‌فرمایید، وضع، لغو و تغییر نوع و میزان عوارض محلی که تکلیف آن در قانون مالیات بر ارزش افزوده تعیین نشده، در صلاحیت شورای اسلامی شهر است.

۲- اعلامی شاکی

- ۲-۱- شاکی در دادخواست خود به قسمت اخیر تبصره ماده واحده قانون انجام لوله کشی آب و فاضلاب شهر تهران مصوب ۱۳۳۰/۳/۷ استناد کرده است. بر اساس این متن قانونی، حقوق ارتفاقی زمین مسیر لوله کشی «آب و حریم آن» با تشخیص فنی و تصدیق هیأت موضوع تبصره ماده واحده یاد شده مجاناً و بلاعوض در اختیار اداره لوله کشی و فاضلاب تهران قرار خواهد گرفت.
- ۲-۲- همان گونه که ملاحظه می‌فرمایید، آنچه مجاناً در اختیار شرکت تامین و تصفیه آب و فاضلاب تهران قرار خواهد گرفت، صرفاً «حقوق ارتفاقی» زمینهای مسیر لوله کشی است و به هیچ وجه مربوط به «عوارض» نیست.
- ۲-۳- همان گونه که مستحضرید، «حق ارتفاق» ماهیتاً با «عوارض» متفاوت است. موضوع مصوبه مورد اعتراض «عوارض» مربوط به شبکه های احداث شده و تجهیزات مصوبه در شهر تهران است و موضوع قانون مورد استناد شاکی «حقوق ارتفاقی» است.

FROM : ABFAS

FAX NO. : 88965261

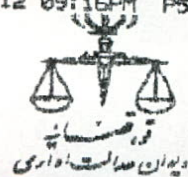
Sep. 27 2012 09:16PM P5

تاریخ: ۱۳۸۰/۰۹/۰۷

شماره: ۱۳۸۰/۰۹/۰۷

پوست: ۱۳۸۰/۰۹/۰۷

فلا تشعروا الهوي ان تعجلوا الى الله

۴-۲- همان گونه که مستحضریذ اصل ۳۰ قانون اساسی مربوط با موضوع نیست.

۲- قانون تشکیل شرکت های آب و فاضلاب مصوب ۱۳۶۹/۱۰/۱۱

ماده ۱۰ قانون تشکیل شرکت های آب و فاضلاب مصوب ۱۳۶۹/۱۰/۱۱ مقرر می دارد،

«ماده ۱۰- شرکت های آب و فاضلاب موضوع این قانون از پرداخت مالیات و هر نوع عوارض از جمله عوارض توسازی و نظایر آن، حقوق و عوارض گمرکی و سود بازرگانی، حق الثبت و تمهر و هزینه دادرسی و هر نوع معافیتی که تاکنون دستگاه های مسئول آب و فاضلاب از آن بهره مند بوده اند برای مدت ۱۵ سال از تاریخ تشکیل معاف می باشند.»

۱-۳- متن ماده ۱۰ اخیرالذکر، پس از قانون انجام لوله کشی آب و فاضلاب شهر تهران (مصوب ۱۳۳۰/۳/۷)

تصویب شده است. در متن این قانون، عنوان «عوارض» به طور مستقل از عنوان «حقوق ارتقائی» آمده است.

۲-۳- در متن ماده ۱۰ یاد شده نه تنها معافیت از «عوارض» فقط برای ۱۵ سال در نظر گرفته شده است بلکه، صریحاً در متن این ماده قانونی آمده است که ۱۵ سال مربوط به «هر نوع معافیت» می باشد. بنابراین، بهره برداری از عوارض و همچنین «حقوق ارتقائی» حداکثر تا ۱۵ سال مجانی خواهند بود.

۳-۳- علاوه بر مراتب معروضه، ماده ۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات مغایر را لغو کرده است. متن تبصره ۱ ذیل ماده ۵۰ این قانون نیز وضع عوارض را در صلاحیت شورای اسلامی شهر قرار داده است. مصوبه مورد اعتراض نیز مصداق بارز اعمال صلاحیت شورای اسلامی شهر تهران در خصوص وضع عوارض است. با توجه به مراتب معروضه فوق و با عنایت به صلاحیت شورای اسلامی شهر در وضع، تغییر و یا لغو عوارض محلی، رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعاست.

همچنین شاکی به موجب لایحه شماره ۳۳۵۹/۱۱۰-۱۳۹۱/۹/۷ توضیح داده است که:

«با عنایت به ثبت دادخواست مربوط به ابطال مصوبه شماره ۹۰/۳/۴۳۸/۲-۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران ثبت شده به شماره ۱۸۷۶-۱۳۹۱/۸/۲۹ دفتر اندیکاتور، معروض می دارد،

این شرکت خواستار ابطال کل مصوبه مارالذکر به جهت غیر قانونی بودن نسبت به خود به شرح دادخواست تقدیمی و غیر شرعی بودن آن است و با توجه به غیر شرعی بودن آن مغایر با قاعده لاضرر تقاضا دارد در این خصوص با شورای نگهبان نیز مکاتبه شود.»

قائم مقام دبیر شورای نگهبان در خصوص ادعای مغایرت مصوبه با شرع، طی نامه شماره ۵۳-۹۲/۳۰/۵۰۰-

دولت محاسبات و معماری

فلا تظنوا الهوى انّ له علوا
د/المنامة

تاریخ:

شماره:

پست:

۱۳۹۲/۲/۵ اعلام کرده است که:

"موضوع مصوبه شماره ۲/۳۳۸/۳/۹۰ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران، در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۲/۴
فقهائى معظم شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و خلاف موازین شرع شناخته نشد."
هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان
تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آتی به صدور رأی مبادرت می کنند.

رأی هیأت عمومی

الف: با توجه به نامه شماره ۵۳-۹۲/۳۰/۵۰۰-۱۳۹۲/۲/۵ قائم مقام دبیر شورای نگهبان مبنی بر این که
مصوبه شماره ۲/۳۳۸/۳/۹۰ - ۱۳۹۰/۱۱/۱۱ شورای اسلامی شهر تهران توسط فقهائى شورای نگهبان خلاف
موازین شرع شناخته نشده است از این حیث موجبى برای ابطال مصوبه وجود ندارد.
ب: با توجه به این که مطابق ماده ۱۸ قانون سازمان برق ایران مصوب سال ۱۳۴۶، عبور کاتال خطوط برق در
معاير عمومی شهرها و حریم اماکن و دیوارهای مستغلات و اماکن خصوصى مشرف به معاير عمومی به
صورت مجانی است و از طرفی مطابق ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، برقراری هر
گونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در قانون مزبور
تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است، توسط شوراهای اسلامی شهرها ممنوع است و در بند الف ماده
۳۸ قانون اخیرالذکر نرخ عوارض شهرداریها و دهیاریها در رابطه با کالا و خدمات مشمول این قانون علاوه بر
نرخ مالیات موضوع ماده ۱۶ قانون، یک و نهم درصد تعیین شده است و تدارک و تامین آب، برق، گاز، تلفن و
خطوط فاضلاب از ناحیه ادارات ذی ربط از مصادیق ارائه خدمات است، بنابراین وضع عوارض مجدد در این
گونه موارد وجاهت قانونی ندارد و با عنایت به این که طرح دریافت حق الارض از شرکتهای خدماتی -
تاسیساتی توسط عده ای از نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح و به تصویب نرسیده است، دلالت بر عدم
وجود نص قانونی در این زمینه دارد و هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، در رأی شماره ۸۶ الی ۶۶ -
۱۳۹۲/۲/۲ مصوبات شوراهای اسلامی تعدادی از شهرهای کشور در وضع عوارض حق الارض را ابطال کرده
است، بنابراین مصوبه مورد اعتراض در تعیین و برقراری عوارض حق الارض خلاف قانون و خارج از حدود

FROM : ABFAS

FAX NO. : 88966861

Sep. 27 2012 09:17PM P7

۱۳۸

تاریخ:

شماره:

ایمیل:

فلاکتیوا الهوی آن تهلوا
د/التماسه

اختیارات شورای اسلامی شهر تهران است و به استناد بند ۱ ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری
ابطال می شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

محمدجعفر منتظری

TEHRAN PROVINCE GAS
COMPANY

شماره ثبت: ۱۴۶۱۲۲

شماره: ۲۸/۱۲/۹۱

تاریخ: ۲۸/۱۲/۹۱

پیوست:

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان تهران (مساب)

بسمه تعالی

"سال تولید ملی،

حمایت از کار و سرمایه ایرانی"

جناب آقای فرهادی

معاون محترم استاندار و فرماندار تهران

موضوع: اعتراض به مصوبه شورای اسلامی شهر تحت عنوان عوارض حق الارض و قبوض
صادره توسط شهرداری تهران و تقاضای تشکیل جلسه با حضور سازمانهای خدمات رسان

با سلام،

احتراماً، نظر به مصوبه مورخه ۱۳۸۸/۱۱/۱۳ و اصلاحات بعدی شورای اسلامی شهر تهران تحت عنوان عوارض حق الارض و متعاقباً صدور قبوض عوارض موصوف با رقم نجومی ۱۲۷/۹۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال از سوی شهرداری تهران به استحضار عالی میرساند: نظر به پیامدها و تبعات منفی سیاسی، اجتماعی و اقتصادی و مشکلات اجرایی مترتب بر اجرای مصوبه موصوف بویژه با امان نظر به این امر که پرداخت عوارض موصوف اساساً در توان سازمانهای خدمات رسان نمی باشد و پرداخت هرگونه عوارض از این قبیل تاثیر مستقیم بر هزینه تمام شده خدمات ارائه شده به مردم و مآلاً بالا رفتن هزینه های تمام شده خدمات خواهد شد که این امر موجب تحمیل بار طاقت فرسای هزینه های تصاعدی خدمات بر دوش مردم و اعتراضات مردمی از یک سو و توقف پروژه های عمرانی و اجرایی و کاهش خدمات رسانی به آحاد مردم از دیگر سو خواهد گردید.

مهمتر اینکه مصوبه مذکور به دلایل متقن و آشکار در تضاد و تباین با قوانین جاری، نظریه شماره ۱۰۰۷۷۱ مورخ ۸۵/۹/۱۱ معاونت محترم حقوقی و امور مجلس ریاست محترم جمهوری، قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۸۷ و قانون سازمان برق مصوب ۱۳۴۶/۴/۱۹ و.... می باشد. چه همانگونه که استحضار دارید:

(۱)

★ ★
جایزه بهترین خدمات
تقدیرنامه برای تعالی - ۱۳۹۰
بخش خدمات

آدرس: خیابان طالقانی، خیابان ایرانشهر شمالی، نبش خیابان اراک، پلاک ۱۶۰
کدپستی: ۱۵۸۳۷۱۸۹۶۷ | تلفن: ۸۱۹۷۱ | دورنویس: ۸۱۹۷۲۴۴۴
نشانی اینترنتی: www.nigc-tpgc.ir | پست الکترونیکی: info@nigc-tpgc.ir

اول: مصوبه مذکور نظر به تبعات و مشکلات اجرایی مترتب بر اجرایی شدن آن طی نامه شماره ۲۱۵۲۱۸/۳ مورخ ۸۸/۱۲/۲۷ وزیر محترم کشور به حالت تعلیق در آمده است و تعلیق مورد نظر همچنان تداوم داشته (پیوست شماره ۱) و نظر به اینکه در شرایط فعلی عالیتین مقام صلاحیت دار جهت تأیید یا عدم تأیید مصوبه موصوف نظر به عدم اجرای مصوبه و تعلیق آن داده اند، لذا اجرای مصوبه صدرالاشعار فاقد وجاهت قانونی و اداری و در تعارض و تقابل صریح با دستور آمره مقام وزارت می باشد و نظر به اینکه ماهیت و محتوای مصوبه موصوف در تهران و سایر شهرهای تابعه یکسان می باشد با توجه به وحدت ملاک و یکسان بودن مفاد مصوبه و مشکلات و تبعات اجرایی، دستور آمره صادره قابلیت شمول و سرایت به کل حوزه استان را نیز دارا می باشد.

دوم: بر اساس تعاریف به عمل آمده در فرهنگ لغات و ترمینولوژی حقوق همچنین با توجه به تبادر معنای عرفی و لغوی کلمه «عوارض»، اصولاً واژه «عوارض» در مقابل ارائه خدمات قرار گرفته و پرداخت کننده عوارض لزوماً می باید از نوعی خدمات و انتفاع مستقیم برخوردار گردد حال آنکه در مانحن فیه، بعد از استقرار شبکه مورد نظر اعم از لوله های گاز و آب و یا کابلهای برق و مخابرات و... بلافاصله تمام خسارات وارده به معابر و پیاده روها با قیمت های کاملاً مشخص و کارشناسی شده دریافت می گردد و در صورت بازسازی توسط شهرداری، قیمت تمام شده به علاوه هزینه بالاسری از نهاد خدماتی دریافت شده و با استقرار شبکه در عمق زمین دیگر هیچگونه خدماتی نسبت به آن متصور و مفروض نمی باشد و در صورت بروز هرگونه مشکل و لزوم حفاری مجدد متعاقباً بحث جبران خسارات به معابر و آسفالت مطرح شده و سازمان خدمات رسان ملزم به جبران کامل خسارات می باشد.

سوم: تولیت و اختیار شهرداری نسبت به معابر عمومی، خیابانها، میادین و اراضی مطلقاً از مصادیق مالکیت مندرج در مواد ۳۰ و ۳۸ قانون مدنی نمی باشد و طرح موضوع تولیت و مالکیت شهرداری در این خصوص به معنای مالکیت واقعی و حقیقی نیست تا احکام، قواعد و آثار مالکیت حقیقی بر آن مترتب باشد چرا

(۲)

اول: مصوبه مذکور نظر به تبعات و مشکلات اجرایی مترتب بر اجرایی شدن آن طی نامه شماره ۲۱۵۲۱۸/۳ مورخ ۸۸/۱۲/۲۷ وزیر محترم کشور به حالت تعلیق در آمده است و تعلیق موردنظر همچنان تداوم داشته (پیوست شماره ۱) و نظر به اینکه در شرایط فعلی عالیت‌ترین مقام صلاحیت دار جهت تأیید یا عدم تأیید مصوبه موصوف نظر به عدم اجرای مصوبه و تعلیق آن داده اند، لذا اجرای مصوبه صدورالاشعار فاقد و جاهت قانونی و اداری و در تعارض و تقابل صریح با دستور آمره مقام وزارت می باشد و نظر به اینکه ماهیت و محتوای مصوبه موصوف در تهران و سایر شهرهای تابعه یکسان می باشد با توجه به وحدت ملاک و یکسان بودن مفاد مصوبه و مشکلات و تبعات اجرایی، دستور آمره صادره قابلیت شمول و سرایت به کل حوزه استان را نیز دارا می باشد.

دوم: بر اساس تعاریف به عمل آمده در فرهنگ لغات و ترمینولوژی حقوق همچنین با توجه به تبادر معنای عرفی و لغوی کلمه «عوارض»، اصولاً واژه «عوارض» در مقابل ارائه خدمات قرار گرفته و پرداخت کننده عوارض لزوماً می باید از نوعی خدمات و انتفاع مستقیم برخوردار گردد حال آنکه در مانحن فیه، بعد از استقرار شبکه مورد نظر اعم از لوله های گاز و آب و یا کابل های برق و مخابرات و... بلافاصله تمام خسارات وارده به معابر و پیاده روها با قیمت های کاملاً مشخص و کارشناسی شده دریافت می گردد و در صورت بازسازی توسط شهرداری، قیمت تمام شده به علاوه هزینه بالاسری از نهاد خدماتی دریافت شده و با استقرار شبکه در عمق زمین دیگر هیچگونه خدماتی نسبت به آن متصور و مفروض نمی باشد و در صورت بروز هرگونه مشکل و لزوم حفاری مجدد متعاقباً بحث جبران خسارات به معابر و آسفالت مطرح شده و سازمان خدمات رسان ملزم به جبران کامل خسارات می باشد.

سوم: تولید و اختیار شهرداری نسبت به معابر عمومی، خیابانها، میادین و اراضی مطلقاً از مصادیق مالکیت مندرج در مواد ۳۰ و ۳۸ قانون مدنی نمی باشد و طرح موضوع تولید و مالکیت شهرداری در این خصوص به معنای مالکیت واقعی و حقیقی نیست تا احکام، قواعد و آثار مالکیت حقیقی بر آن مترتب باشد چرا

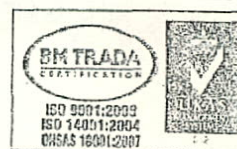
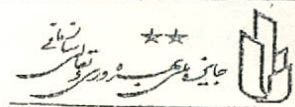
(۲)

که بحث «هرگونه انتفاع و تصرف» (زیرزمین و فضای محاذی) که در مواد مذکور تصریح شده است صرفاً در خصوص مالکیت حقیقی و واقعی اشخاص بر مایملک آنها مطرح می‌گردد و طرح و بحث اختیارات و تملیک و نظارت شهرداری صرفاً به خاطر طرح مسئولیت آن نسبت به معابر عمومی، خیابانها، اراضی و به منزله نوعی اختیار و حداکثر نوعی مالکیت اعتباری و فرضی است که متضمن پیاده ای اختیارات ارائه شده به شهرداری با توجه به کارکردها، اهداف و وظایف این نهاد بوده و هیچ گاه قانونگذار حتی در قوانین مربوط به شهرداریها این نهاد را مالک حقیقی و واقعی تلقی نکرده است تا آثار و عواقب مالکیت حقیقی را برای آن منظور نمود. چرا که نهاد و مفهوم مالکیت در قانون مدنی و قانون ثبت (ماده ۲۲) تعزیر خاص خود را دارد که تولیت شهرداری به هیچ عنوان در قالب تعاریف مصرح قانونی از مالکیت قابل تحلیل و تفسیر نمی باشد. بنابراین مالک تلقی نمودن شهرداری نسبت به معابر عمومی، میادین و مترتب نمودن آثار آن به موضوع با عمومیات قانون بویژه هدف قانونگذار و روح قانون مدنی و ماده ۴۵ آئین نامه مالی شهرداریها مصوب ۱۳۳۶/۴/۱۲ در تباین و تضاد آشکار است چه وفق تصریح ماده فوق و روح حاکم بر مواد موخر بر آن اموال شهرداری به دو قسمت اختصاصی و عمومی تقسیم شده است که مالکیت بر اموال اختصاصی در مفهوم مالکیت حقیقی و واقعی تبیین شده است لیکن اموال عمومی «متعلق به شهر» بوده و شهرداری صرفاً اختیار مدیریت و حفظ آنها را دارد. در این راستا استناد به مفاد مصوبه شورای محترم اسلامی کاملاً گویای این مطلب است که مصوبه صرفاً ناظر به مواردی است که اراضی، فضا، اماکن و معابر عمومی تحت مالکیت شهرداری باشد بنابراین مصوبه شورای شهر به هیچ عنوان ناظر به اماکن و معابر و اراضی که تحت مالکیت رسمی و قانونی شهرداری، نمی باشد، نبوده و تنها در صورتی شهرداری محق به دریافت حق الارض می باشد که بر اساس ماده ۲۲ قانون ثبت و به موجب سند رسمی محل مورد نظر در تصرف و مالکیت شهرداری باشد.

چهارم: نظر به اینکه وفق مفاد تصریح مواد ۱۶ و ۲۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷ سازمانهای خدمات رسان از جمله شرکت گاز موظف و ملزم به پرداخت مالیات و عوارض مورد نظر قانونگذار

(۳)

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گاز استان تهران (سای نام)

بسمه تعالی

"سال تولید ملی"

حمایت از کار و سرمایه ایرانی"

می باشد و تکلیف عوارض محوله به شرکت گاز طی آن مشخص و معلوم شده است لذا موجبی برای الزام شرکت گاز به پرداخت عوارض حق الارض وجود نداشته و اعلام عوارض موصوف فاقد وجاهت و محمل قانونی است. از طرف دیگر اختیار مصرحه در تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده ناظر بر اختیار شورای اسلامی شهر در «وضع و تصویب عوارض محلی جدید» می باشد حال آنکه اساساً در مانحن فیه و نظر به اوضاع و احوال موضوع حوزه فعالیت شرکت ملی گاز حوزه های فرامحلی و ملی بوده و شورای اسلامی شهر از این حیث اصولاً اختیار در وضع و تصویب عوارض موصوف را ندارد. کما اینکه دو فقره رأی صادره به شماره های ۲ مورخه ۱۹/۱/۱۶ و ۳۴۴ مورخه ۸۸/۴/۲۱ از سوی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ناظر بر ممنوعیت وضع و تصویب عوارض فرامحلی از طرف شوراهای اسلامی شهر می باشد که از این منظر و زاویه و نظر به وحدت ملاک حوزه فعالیت بانک ها (محکوم له آراء فوق الاشاره) و شرکت ملی گاز وضع عوارض حق الارض خارج از حدود اختیارات شوراها و در تباین با آراء صدرالذکر می باشد. (پیوست شماره ۲) پنجم: همانگونه که در بند دوم نظریه ۱۰۰۷۷۱ مورخه ۸۵/۹/۱۱ معاونت محترم حقوقی و امور مجلس حوزه ریاست محترم جمهوری تصریح شده است اساساً «مطالبه و اخذ عوارض جدید با عنوان حق الارض توسط شهرداریها مطابقت با قانون ندارد» (پیوست شماره ۳) چرا که به موجب قانون تجمیع عوارض مصوب ۱۳۸۱ برقراری و دریافت هرگونه وجه بابت مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولید کنندگان کالا و ارائه دهندگان خدمات صرفاً به موجب قانون مذکور صورت پذیرفته و کلیه قوانین و مقررات مغایر آن ملغی گردیده اند. از طرف دیگر در قانون مذکور کلیه عوارض قابل مطالبه احصاء شده و در بند ج ماده ۴ سه درصد بهای مصرفی گاز و سایر خدمات به عنوان عوارض تعیین شده است و ماده ۵ مصرحاً برقراری هرگونه عوارض برای آن دسته از خدمات که در ماده ۴ قانون مذکور تعیین تکلیف شده است را ممنوع اعلام کرده است. در این خصوص صرف نظر از مباحث مطروحه در خصوص نسخ قانون تجمیع عوارض به موجب ماده

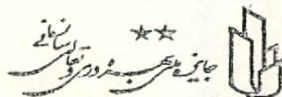
(۴)

۵۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده اما به لحاظ تکرار برخی مواد آن در قانون اخیرالذکر و تاکید قانون جدید بر برخی مفاد قانون تجمیع عوارض و توجهاً به نظریه ابرازی توسط معاونت محترم حقوقی ریاست جمهوری ممنوعیت و عدم وجاهت اخذ عوارض تحت عنوان عوارض حق الارض آشکار و بدیهی می نماید.

ششم: آنکه تبصره ۱ ماده ۵۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب مورخ ۸۶/۱۲/۱۷ تاسف آنچنان تفسیر موسعی را ندارد که اختیار وضع هرگونه عوارض را بدون لحاظ مبانی عرفی و قانونی و تبعات اجتماعی آن به شورای شهر داده باشد چرا که موضوع عوارض محلی جدید که در تبصره مذکور به آن تصریح گردیده است، لزوماً می بایست در پرتو و سیاق سایر قوانین و مقررات مرتبط تفسیر و معنا گردد و استعمال معنای مجرد و انتزاعی و بدور از سایر مبانی قانونی مسیر کل مصوبه را به بیراهه خواهد برد چه اصولاً موضوع استفاده از عمق معابر و استقرار شبکه ها و زیرساخت های شهری موضوعی جدید نبوده است و مسبوق به سوابقی طولانی است. اما آنچه محرز و مسلم است علیرغم تصریح وظایف، اختیارات و کارکردهای شهرداریها در بندهای یک و ۲ و تبصره ذیل بند ۲ ماده ۵۵ قانون شهرداری و سایر قوانین مربوطه از جمله مواد ۷۱ و ۷۷ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی و مصوب ۱۳۷۵ تاکنون هیچگاه عوارضی بنام عوارض حق الارض علیرغم وجود و استقرار حجم عظیمی از شبکه ها و کابلهای زیرزمینی در گستره جغرافیایی کل کشور مطرح نبوده است و قید عبارت «عوارض محلی جدید» در قانون مالیات بر ارزش افزوده نظر به ملی بودن قلمرو فعالیت شرکت ملی گاز و نه محلی بودن آن کافی و وافی به مقصود جهت تصویب مصوبه نبوده و رویه و عملکرد شهرداریها در طی سالیان متمادی و قبول و پذیرش زیر بستر معابر بعنوان محلی برای انجام امور زیربنائی و خدماتی حاکی از عدم اعتبار و فقدان وجاهت قانونی و عرفی مصوبه شورای شهر محترم در خصوص حق الارض می باشد. مهمتر آنکه اساساً مطابق منطوق صریح ماده ۷۷ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی مصوب ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی آن موضوع اختیار شوراهای شهر در وضع و تعیین عوارض به رعایت تناسب عوارض با تولیدات و درآمد اهالی و سازمانها و شرکت ها

(۵)

مقید و منوط شده است حال آنکه در شرایط فعلی با توجه به وضعیت بودجه‌های تخصیصی و عدم افزایش بودجه و بهای خدمات ارائه شده، مقررده‌آمده فوق به هیچ عنوان از طرف شورای محترم اسلامی رعایت نشده است. علیهذا نظر به مراتب فوق و این امر که مصوبه فوق در تغایر و تباین آشکار با قوانین و مقررات مطروحه خصوصاً دستور آمره مقام محترم وزارت کشور و وظایف ذاتی شرکت ملی گاز و به تبع آن شرکت های گاز استانی، اهداف و مسئولیت های شرکت متبوعه می باشد و از طرفی موضوع در حال پیگیری در سطح مدیریت کلان (موضوع نامه های شماره ۱۲/۲۰۰۳۴۵۱۰۴، ۳۰/۱۸-۳۴۴۷۸۱، مورخه ۹۰/۹/۲۸ و گ ۱۳۰۲۱۲۲/۰۰۰/۳۶) مورخه ۹۱/۸/۲۰ وزیر محترم نفت به عنوان ریاست محترم جمهوری، وزیر محترم کشور) می باشد. (پیوست شماره ۴) لذا خواهشمند است ضمن بذل توجه و عنایت ویژه در این خصوص و علی‌الخصوص تشکیل جلسه‌ای با حضور جنابعالی و سایر سازمان های خدمات رسان مشمول مصوبه بمنظور بررسی جوانب و مشکلات مترتب بر اجرای مصوبه، تا تعیین تکلیف قطعی اجرای مصوبه موصوف کماکان معلق اعلام گردد.

ص.ن.ا
یعقوب علی حسین نیا
مدیر عامل

رونوشت:

- جناب آقای دکتر تمدن استاندار محترم تهران
- جناب آقای غروی معاون محترم مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران جهت استحضار
- جناب آقای پرورش مدیر عامل محترم شرکت آب و فاضلاب استان تهران
- جناب آقای روح الهی مدیر عامل محترم شرکت مخابرات استان تهران
- جناب آقای هاشمی مدیر عامل محترم شرکت توزیع برق تهران بزرگ

(۶)